

Larvik
kommune

Vår saksbehandler:
Geir Ø. Skauli

Deres ref.:
09/1894

Vår ref.: Jnr.:
13/3382

Vår dato: Deres dato:
29.08.13

Til
Helse- og omsorgsdepartementet

Høringssvar på «Forslag til endringer i lov 28.februar 1997 om folketrygd og enkelte andre endringer som følge av henvisning fra psykologer»

Larvik kommune støtter forslaget om å legge til rette for at psykologer kan henvise pasienter til spesialistbehandling. Vi vil likevel peke på noen svakheter i det fremlagte forslaget.

Larvik kommune har satset på tidlig intervasjon i barnefamilier, noe som bl.a. fører til at vi kommer i kontakt med mange barn og mange omsorgsgivere med psykiske vansker og lidelser. Det er for tiden ansatt fire psykologer i kommunen, en som arbeider med pedagogisk-psykologiske tjenester og tre som arbeider i kommunens familiesentre - i samarbeid med bl.a. helsestasjon og skolehelsetjeneste.

Vi har i lengre tid opplevd at manglende mulighet til henvising av pasienter til spesialisthelsetjenesten også har medført manglende samarbeid med disse tjenestene. Psykogene i kommunen og PP-tjenesten har tradisjon for å skrive uttalelser som er lagt ved legens eller barnevernleders henvisning, men har i liten grad fått kopi av eksempelvis avslag på behandling eller epikrise fra spesialisthelsetjenesten. Dette har medført uheldige brudd på oppfølging og behandling av pasienter i kommunen. For å avhjelpe dette har vi hatt forsøk med rutiner for samarbeid mellom fastlegene og psykogene når det gjelder psykiske vansker. Disse rutinene omfatter bla. gjensidig avklaring av behov for somatiske /psykologiske vurderinger i forkant av eventuell henvisning til spesialisthelsetjenesten, samt rutiner for kopi av epikriser fra spesialisthelsetjenesten når det er relevant. Forslaget som Departementet har sendt på høring vil forenkle disse rutinene vesentlig. For en del pasienter, både barn og voksne, har det vært opplevd som en uforståelig merbelastning å måtte forklare sine vansker for fastlegen når de allerede er i behandling for disse hos en psykolog. For legene har dette også ført til merarbeid.

Larvik kommune støtter forskriftsendringer slik at det legges til rette for at pasienter kan henvises fra psykologer i førstelinjetjenesten til relevante spesialisthelsetjenester.

Det presiseres i forslaget at psykologer som henviser må forvisse seg om at nødvendige somatiske undersøkelser hos lege blir gjort, at fastlegen får kopi av både henvisning og epikrise, og at legeundersøkelse før tvangsinleggelse blir opprettholdt.

Larvik kommune mener presiseringene om somatiske undersøkelser og fastlegens koordinerende rolle er riktige og viktige.

Departementet ønsker å legge til rette for et samlet tjenesteapparat som kan fungere på en enkel og godt koordinert måte, men foreslår samtidig begrensninger i muligheten for henvisning som vil hindre dette. I følge helse- og omsorgstjenestelovens §3 har kommunene ansvar for utredning, diagnostisering og behandling av både somatisk og psykisk sykdom og rusmiddelproblem. Når det foreslås en avgrensning av henvisningsmulighetene basert på et vagt definert begrep («klinisk virksomhet») er vi redd

for at dette griper inn i kommunens rett til selv å organisere seg slik den finner best. Om en psykolog er ansatt i barnevern, PPT eller helsetjenesten i kommunen bør være irrelevant. Psykogene er helsepersonell med bl.a. diagnostisk kompetanse, og henvisningsmuligheten bør være til stede når psykogene yter *helsehjelp*. Dette er i helsepersonelloven definert som enhver handling som har forebyggende, diagnostisk, behandelende, helsebevarende, rehabiliterende eller pleie- og omsorgsformål *og som utføres av helsepersonell*. Det er altså oppgavens art som bør avgjøre om psykologen kan henvise, ikke hvor denne er ansatt. En hver henvisning vil forutsette at det er definert en pasient som skal henvises, og det innebærer at psykologen i den sammenheng utfører helsehjelp. Vi mener dette argumentet er gjeldende også for tjenester vi samarbeider mye med, slik som bla. Nav, psykologer i enkeltmannsforetak/stiftelser og familieverntjenesten. Det bør være den psykolog eller lege som har utredet, diagnostisert eller behandlet pasienten som henviser, uten hensyn til vedkommendes ansettelsesforhold.

Larvik kommune mener at alle psykologer som utøver helsehjelp bør kunne henvise sine pasienter til relevante deler av spesialisthelsetjenesten.

Inger Anne Speilberg
Rådmann